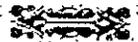

Qu' agarrand' os belletes
 N'arman escándalo;
 E loga tesos,
 Pol-as ruas pasean
 Sen estar presos.

Hestóreco.
 Un d' estes días pasaban dous redautores
 d' A MONTEIRA por unha d'as primeiras ca-
 lles de Lugo, y-un rapaz, como de doce ou
 trece anos, ace couselles pidiñdo un mixto.
 —No lo tengo,—dixo en castillano un d'os
 compañeiros; mais o rapaz, lixeiro com' a
 pólvora, contesta:
 —Fal' en gallego, caramba, que pr' eso
 esquirb' A MONTEIRA.

Fíxonos grácea o rapaz, e confesamol-a
 leución que nos deu.

En Roma cham' a atención estos días, se-
 gún os periódicos, unha compañía de coto-
 rras, que cantan, dan brincos e dín o arre-
 matars' a funceon: «boas noites».

O público é muito y-apraude hastra mais
 non poder.

Sabel-o que se dice non ten grácea,
 Por eso agora aprenden
 Aquoles que non saben o que dicen
 Pro dicen o que saben.
 Así mentral-o mundo deix'as veces
 Esquencidos ós sábeos,
 Os que falan tan soilo cal cotorras
 Conced'os seus aprausos

Onte línos en váreos sitios d'a Cidá un
 anúncio n-o que se roga o qu'atepase unha bo-
 tina y-un calcetín que s' esquenceron n-un ban-
 co de Santo Domingo, o entregue non recordo
 onde.

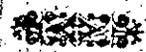
¡E bon perder!
 Otal debrá ser parente d'outro que foi algús
 anos pidia lle devolvesen un sombreiro que per-
 dera.

¡E logo aind' hai quen s' estrane de que se
 perdan-as orellas!

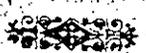
Damosll'as mais expresivas gráceas o señor
 Carracedo y-o seu Orfeón pol-a atenceón que
 tivo co-A MONTEIRA o día de Reixes cantando

con muita afinación e gusto vareas d'as compo-
 sicios d'o seu repertorio.

O Alcalde novo de Pontedeume chámase
 Sardiña.

Non pode, pois, negarse qu'é peixe.
 Falta soilo saber s' é bon.

D'o Imparcial cortamos:
 «La cosa se complica y se derrumba
 Toda la situación.
 ¡Hasta el Sr. Sagasta ha dimitido!
 Pero ¿Mausi? ¡Aún no!»

Antes d'o mar volverá o Miño
 E frío dará o Sol,
 Que Mausí deix' o posto que lle deron
 Pi'a cruz de está naceón

Visitans' uns os outrol-os políticos;
 Según dín en Madrid
 Mais ninguén se recorda anqu' está malo
 D' este probe país.

AS MIÑAS FILICITACIÓS

Non morrin, gráceas a Dios,
 Como algún sei qu' desexa
 —Y-o chasco, s'é por herdarme
 Ha ser ben grande abofellas—
 Non morrin aínda e ben forte
 Cheguei ó ano noventa,
 Y-unque son desconecido,
 Y-unque mal moitos me queiran
 E me poñan car'a fosca
 Porqu'a verdá digo enteira,
 O certo é qu' houbo presosas
 Ben aducadas y-atentás,
 Qu'ó empezal-o ano que corre
 Enviaronm'as tráxetas,
 D'as que conta vou a dar,
 E perdoenm'a inmodéstea
 Os amabres suscriutores
 D'o somanáreo A MONTEIRA.

Sin orden e sin concerto,
 Escagalladas n-a mesa,
 Teño, sin dicir mintira,
 Algunhas mais de trescentas,
 E como canso siria
 Facel-a lista compréta,

A Monteiro. Ano II. Núm. 15. 11 Janeiro 1890. p. 6